

A Fővárosi Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek, a jogtanácsos által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen, ajánlás hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. május 6-án kelt 7.G.44.933/2014/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a alperes neve 2014. december 11. napján kelt számú ajánlását hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 45.000 (Negyvenötezer) forint jogtanácsosi munkadíjból álló első- és másodfokú együttes perköltséget.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint első- és másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fogyasztó 2013 őszén alkuszi megbízási szerződést kötött kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés (a továbbiakban: Kgfb. szerződés) átkötése érdekében a ... Zrt.-vel (a továbbiakban: alkusz). Az alkusz által megküldött adatlapon Kgfb. szerződése évfordulójának napját - tévedésből - rosszul, január 8-a helyett január 1. napjában jelölte meg. Az alkusz a felperesnek tett ajánlatot Kgfb. biztosítási szerződés megkötésére, és az előző évre vonatkozó, a ...-nél (a továbbiakban: előzményi biztosító) megkötött Kgfb. szerződést évfordulóra felmondta. A felperes a fogyasztó részére megküldte az éves biztosítási díjról szóló csekket, melyet a fogyasztó határidőben befizetett.

A felperes a biztosítási időszak kezdetekor nem rendelkezett információval a biztosított kártörténetéről és arról sem, hogy a biztosítási időszak kezdetekor áll-e fenn más szolgáltatóval jogviszonya. A 21/2011. (VI. 10.) NGM rendelet 5. § (2) bekezdése alapján eljárva január 15-én a fogyasztó biztosításának adatait lekérdezte a Központi Kártörténeti Nyilvántartó Rendszerből (továbbiakban: KKNYR Rendszer). A KKNYR Rendszertől kapott információk alapján megállapítást nyert, hogy a fogyasztó a biztosítási időszak kezdőnapján érvényes Kgfb. szerződéssel rendelkezett az előzményi biztosítónál. A felperes ezért a nála kötvényszámon megkötött érvénytelen biztosítás szerződést 2014. január 15. napján törölte, a fogyasztónak az éves biztosítási díjat 2014. május 23-án visszaküldte.

A fogyasztó új Kgfb. szerződést 2014. június 29. napi kezdettel kötött, azonban 2014. január 8. és június 28. napja között nem rendelkezett Kgfb. biztosítással, így erre az időszakra a ... baleseti adóval növelt fedezetlenségi díjat rótt ki rá.

A fogyasztó (a továbbiakban: kérelmező) panasszal fordult a felpereshez, majd panaszának elutasítását követően kezdeményezte a alperes neve eljárását.

Azt sérelmezte, hogy a pénzügyi szolgáltató nem értesítette a Kgfb. szerződésének törléséről, valamint az általa befizetett éves díj visszafizetéséről csak öt és fél hónap elteltével intézkedett. Állította, hogy számára csak ekkor derült ki, hogy a Kgfb. szerződését a pénzügyi szolgáltató 2014. január 1-jétől törölte.

A módosított kérelme arra irányult, hogy a felperes állítsa vissza a kötvényszámú Kgfb. szerződését 2014. január 8-i hatállyal és vállalta a szerződés éves díjának, 16.375 forintnak a megfizetését.

A alperes neve a 2014. december 11. napján kelt számon azt az ajánlást tette, hogy a pénzügyi szolgáltató a 2014. január 8-i kockázatviselési kezdettel állítsa helyre a kérelmező kötvényszámú szerződését.

Az ajánlása indoklásában megállapította, hogy a kérelmezőnek a felperessel kötött Kgfb. szerződése csak részben vonatkozik ugyanarra a biztosítási időszakra, mint az előzményi biztosítóval megkötött Kgfb. szerződése, ezért - figyelemmel a jogalkotónak a Kgfb. törvény preambulumban deklarált céljára is, amely a biztosítatlanság csökkentésére irányul - a Kgfb. törvény 10. §-a alapján az ilyen további szerződés nem minősül teljes egészében érvénytelennek, hanem csak abban a részében, amely részben a két szerződés biztosítási időszaka átfedi egymást. Figyelemmel arra, hogy a részleges érvénytelenség jogkövetkezményeire a szerződés létrejöttkor hatályos Ptk. rendelkezései az irányadók, a Ptk. 239. § (2) bekezdése szerint a fogyasztói szerződés részbeni érvénytelenség esetén csak akkor dől meg, ha a szerződés az érvénytelen rész nélkül nem teljesíthető. A Kgfb. szerződések esetében mind a biztosító kockázatviselési szolgáltatása - figyelemmel annak időtartama arányosíthatóságára -, mind a szerződő fél pénzzolgáltatása osztható, ezért a szerződés az érvénytelen rész nélkül is teljesíthető. Mindezek alapján a kérelmező kötvényszámú Kgfb. szerződése a 2014. január 1-7. napja közötti időszakra részben érvénytelen, azonban a jogbiztonság elvét is figyelembe véve 2014. január 8-tól érvényesnek kell tekinteni.

A kérelmező kérelmét mindezek alapján megalapozottnak találta, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNB tv.) 113. § b) pontja alapján tett az ügy érdemében ajánlást.

A felperes a keresetében az alperes számú ajánlásának hatályon kívül helyezését és az alperes perköltség viselésére kötelezését kérte az MNB tv. 116. § (4) bekezdése alapján.

Hivatkozása szerint a jogbiztonság elvére figyelemmel hozott ajánlás jogszabálysértő és megalapozatlan, mert a helyesen választott jogszabályt a alperes neve tévesen értelmezte. Hangsúlyozta, hogy amennyiben az alperesi jogértelmezést elfogadná, úgy egy jogszabályba ütköző, és ezáltal a Ptk. 200. § (2) bekezdése értelmében semmis szerződés fenntartására vállalna kötelezettséget, figyelmen kívül hagyva a Kgfb. törvény preambulumban megfogalmazott, a piac biztonságos működésének megteremtésére irányuló célt.

Álláspontja szerint jogszerűen járt el akkor, amikor a kérelmező biztosítási szerződését a Kgfb. tv. 10. §-a alapján érvénytelennek tekintette. A Kgfb. tv. 10. §-ának 2013. január 1. napjával hatályos módosításáról rendelkező egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CLI. törvény 71. §-ához fűzött törvényi indokolás is rögzíti a jogalkotó szándékát, hogy a törvény pontosító jellegű, egyértelműsíti, hogy nincs helye részleges érvénytelenség megállapításának abban az esetben, ha újabb biztosítási szerződés kockázatviselése és a régi szerződés kockázatviselése között átfedés van.

Kiemelte, hogy a Kgfb. tv. 10. §-a egyértelmű, kógens rendelkezést tartalmaz, amelyre figyelemmel a Ptk. 239. § (2) bekezdésének alkalmazása minden alapot nélkülöz. A Kgfb. tv. 8. §-ának (5)

bekezdésében foglaltak szerint a szerződésre a Ptk. rendelkezései akkor alkalmazhatók, ha e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz.

Az alperes ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására irányult.

Előadta, hogy a kérelmezőt azáltal kár érte, hogy a felperes a kérelmező által befizetett biztosítási díjat több hónapos késedelemmel utalta vissza, ezen kívül a kérelmezőt nem tájékoztatta a szerződés „érvénytelenítéséről”, az erről szóló e-mailen küldött értesítést a kérelmező elmondása szerint nem kapta meg. Az alperes ezzel az ajánlással kívánta kiküszöbölni ezt a kárt.

Véleménye szerint tévesen állítja felperes, hogy az ajánlás teljesítésével jogszabályba ütköző, ezáltal semmis szerződés fenntartására vállalna kötelezettséget. Amennyiben a felperes és a kérelmező a Kgfb. szerződést az ajánlásban foglaltaknak megfelelő, módosított tartalommal állítják helyre, úgy a szerződés nem ütközik a Kgfb. tv. 10. §-a szerinti érvénytelenségbe. A kockázatviselés kezdő időpontjának módosításával kiküszöbölhető az érvénytelenségi ok.

Állítása szerint a perben a bíróságnak kizárólag azt kell vizsgálnia, hogy ha a felperes teljesíti az ajánlásban foglaltakat, akkor azzal sértene-e jogszabályt.

A Fővárosi Törvényszék a 2015. május 6-án kelt 7.G.44.933/2014/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte az alperes részére 30.000 forint perköltség megfizetésére.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes a keresetét az MNB törvény 116. § (3) bekezdésében megállapított határidőn belül terjesztette elő, ezért azt érdemben vizsgálta.

Kiemelte, hogy az MNB tv. 116. § (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltak szerint a bíróság nem a Pénzügyi Szolgáltató és az ügyfél közötti polgári jogi jogvitában dönt, hanem az alperes által hozott ajánlás tartalmát vizsgálja abból a szempontból, hogy az alperes megalapozott kérelemről döntött-e és ajánlása megfelel-e a jogszabályoknak.

Megállapította, hogy az alperes előtt folyó eljárásban a kérelmező és a felperes részéről sem volt vitatott, hogy a 2014. január 1-jei kockázatviselési kezdő időponttal megkötött Kgfb. szerződés a Kgfb. törvény 10. §-a alapján érvénytelen, mert 2014. január 1-jétől 7-éig a kérelmező még rendelkezett biztosítási szerződéssel, egy másik biztosítóval kockázatviselésben állt. E körben osztotta a felperes álláspontját, amely szerint a Kgfb. tv. 10. §-a és az ahhoz fűzött törvényi indoklás egyértelmű, ha két biztosítási szerződés kockázatviselésének időszaka akár részben, akár egészben átfedi egymást, akkor a később kötött szerződés érvénytelen.

Kifejtette, hogy a felek nincsenek elzárva annak lehetőségétől, hogy a szerződésüket módosítsák, és az érvénytelenségi okot kiküszöböljék. Az alperes ajánlása éppen erre vonatkozott, és az alperes által tett ajánlás teljesítése már nem ütközik jogszabályba, és ez mindkét fél érdekét szolgálja azáltal is, hogy megoldást ad a felek mulasztásából a fogyasztót ért kár rendezésére is.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselőjével felmerült jogtanácsosi munkadíj, mint perköltség megfizetésére. A jogtanácsosi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával az alperes számú ajánlásának hatályon kívül helyezését és az alperes perköltség fizetésére kötelezését kérte.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének jogi okfejtése téves, az elsőfokú bíróságnak nem az ajánlás alapjául szolgáló, az alperes előtt folyamatban volt eljárás szerinti felek jogviszonyában kellett állást foglalnia, hanem arról kellett rendelkeznie, hogy az alperes ajánlása megfelel-e a jogszabályoknak, vagyis az alperes jogvitára irányadó anyagi jogi jogszabályoknak megfelelően

hozta-e meg ajánlását. Visszautalt a keresetében részletesen kifejtettekre, hangsúlyozva, hogy jogszerűen járt el akkor, amikor a hivatkozott törvényi rendelkezések alapján a kérelmező tárgyi biztosítási szerződését a törvény erejénél fogva érvénytelennek tekintette.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Továbbra is hangsúlyozta, hogy a per tárgya nem a felperes és a kérelmező közötti szerződés érvénytelensége, ezért az arra vonatkozó fellebbezési érvelés nem releváns. A felperes és a kérelmező nincsenek elzárva attól, hogy szerződésüket módosítsák, és az érvénytelenségi okot kiküszöböljék, ezért a biztosítási szerződésnek a 2014. január 8-i kockázatviselési kezdettel való helyreállítása nem sértené a Kgf. tv. 10. §-át. Az alperes nem arra tett ajánlást, hogy felperes a szerződést az eredeti tartalommal, 2014. január 1-jei kockázatviselési kezdettel állítsa helyre, hanem csak 2014. január 8-ától, tehát az előzményi biztosítóval kötött szerződés megszűnésétől. Tévesen állítja ezért a felperes, hogy az ajánlás teljesítésével jogszabályba ütköző, ezáltal semmis szerződés fenntartására vállalna kötelezettséget. Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az ajánlás szerint visszaállított szerződés már nem ütközne jogszabályba. Ebből következően a felperes jogszabálysértés nélkül végrehajthatja az alperes ajánlását, így az ajánlás sem lehet jogszabálysértő.

A fellebbezés alapos.

Az MNB tv. 113. § b) pontja alapján egyezség hiányában a alperes neve tanácsa az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

A 114. § (1) bekezdése szerint az ajánlásnak ki kell terjednie a kérelemben előterjesztett valamennyi indítványra és a döntés alapjául szolgáló indokokra.

A alperes neve az ajánlását - a indokolása szerint - arra alapította, hogy a kötvényszámú Kgf. szerződés a 2014. január 1-7. napja közötti időszakra részben érvénytelen, azonban a 2014. január 8-tól kezdődő kockázatviselési időszakra érvényes.

Az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontra helyezkedett annak kimondásával, hogy a Kgf. tv. 10. §-a szerint a felperes és a kérelmező között a 2014. január 1-jei kockázatviselési kezdő időponttal megkötött Kgf. szerződés érvénytelen és helyesen állapította meg, hogy ez a kérelmező és a felperes részéről sem volt vitatott a Pénzügyi Békéltető Tanács előtti eljárásban.

A Fővárosi Ítéletábra nem osztotta az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett álláspontját, amely szerint a bíróságnak kizárólag azt kell vizsgálnia, hogy az ajánlás teljesítése jogszabályba ütközik-e. Az MNB tv. 116. § (4) bekezdése alapján a bíróság annak vizsgálatával dönt az ajánlás hatályon kívül helyezése iránti keresetről, hogy az ajánlás tartalma megfelel-e a jogszabályoknak.

Mindebből az következik, hogy az ajánlás akkor felel meg a jogszabályoknak, ha a kérelem megalapozott volt, és a kérelem megalapozottságáról a jogszabályoknak megfelelően döntött a alperes neve.

Figyelemmel arra, hogy a felperes jogszerűen tekintette a kötvényszámú Kgf. szerződést érvénytelennek, az ajánlás tartalma nem felel meg Kgf. tv. 10. §-ának.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperes ... számú ajánlását hatályon kívül helyezte.

A felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségének a megfizetésére. A felperes 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési, összesen 84.000 forint eljárási illetéket megfizetett. A Fővárosi Ítéltábla a felperesi jogi képviselő első- és másodfokú eljárásra vonatkozó együttes munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2015. december 2.

Dr. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő